Andreas Johannis Prytz

Olof Skottkonung Thed är een Lustigh Comoedia/ om then Stormächtige och Högtberömde Sweriges Konung/ Olof medh thet nampnet Skottkonung. Huru han Hedendomen i Swerige affskaffat haffuer/ och igen vprättadt then Christna Troona/ på then tijdh Then Stormechtige Furste och Herre/ Herr Göstaff Adolph/ Sweriges Göthes/ Wendes Konungh/ Storfürste til Finland/ Hertigh til Estland och Westmanneland/ Herre til Jngermanland/ hölt sin Majestetlige Bröllops Fäst/ medh sin Elskelige kiäre Brud Then Stormechtige och Högborne Furstinna och Frw/ Frw Maria Eleonora Swäriges Göthes Wändes etc. Drottning/ bohren aff then Churfurstlige Stamme til Brandeburg/ Hertiginna i Prijssen/ til Gylick etc. Burgreffuinna til Nurenberg/ Furstinna til Rygen/ Greffuinna til Marck och Rafuensburg/ Fröken til Raffwenstein. Aff Andrea Johannis Prijtz beschriffuen, och hollen vthi Stockholm then 1. och 2 Decembr. Anno 1620

Tryckta Vbsala aff Eskel Matzon. 1620.

Digitaliserad av Kungl. biblioteket.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Kungl. biblioteket och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:
https://lb.se/författare/PrytzAJ/titlar/OlofSkottkonung/faksimil?om-boken

– *Läs mer om verket här*
Permanent länk (URN):
https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb2519086-faksimil

Före 1700.
Vitt. Lv.
Dram.
o

F 1700
2253

KUNGL. BIBLIOTEKET

OLOF Skottkonung

Thed är een Lustigh Comoedia /

om then Stormächtige och Högtberömde Sweriges Konung / OLOF medh thet nampnet Skotkonung. Huru han Hedendomen j Swerige affskaffat haffuer / och igen vprättadt then Christna Troona / på then tijdh

Then Stormechtige Furste

och Herre / Herr

Göstaff Adolph / Sweriges Göthes / Wendes Konungh /

Storfürste til Finland / Hertigh til Estland och Westmanneland / Herre til Ingermanland / hölt sin Majestetlige Bröllops Fäst / medh sin Elskelige kiäre Brud

Then Stormechtige och Högborne Furstinna och Frw / Frw

Maria Eleonora Swäriges Göthes Wändes etc. Drotning / bohren aff then Churfurstlige Stamme til Brandeburg / Herriginna j Prijssen / til Gylick etc. Burgreffuinna til Nurenberg / Furstinna til Rygen / Greffuinna til Marck och Ravensburg / Fröken til Raffwenstein.

Aff Andrea Johannis Prijtz beschriffuen / och hollen vthi Stockholm then 1. och 2. Decemb. Anno 1620.

PROLOGVS.

Wälborne Herrar hwar effter añan/
Fruger och Jungfrwr alle tilsamman.
Andra wälachtade Mån tillyka/
Hustrwr Matroner och Pigor slyka.
HErren Gudh beware edher alle
Ifrån all sorg och olycko falle.
Een Comedij wij begynna Speela
Giffuer oss til ther wy råka feela.
Men korteligh iagh nu tilkenna giffuer
Summan hwadh som här agerat bliffuer.
Oloff Skotkonung j Sweriges Land
Tå han thed Hedniske Mörker förnam.
Sände han til Engeland sin Legaat
Medh fulla instruction och Mandaat
Til Konung Milred son war benägen
Christen troo alstäds fordra på Wägen.
Tå man skreff Nyohundrad fämtyo Fäm
Effter Christi Börd drogh Legaten hän.
Konung Milred giorde sin Högsta flyt/
Huru han kunde få til Swärie hyt
Frome Mån som Gudz Ord skulle Lära/
Alla monne sigh therför förfära.
Så togh Erchiebispen j Eboraak
Vtaff Gudz nytelskan an thenna saak/
Tree sin Systersöner han medh sigh togh
Och medh Legaten hyt til Swerige drogh.
I medler tijd giorde Kung Oloff wee

Han ey hindra kunde then styggelse/
Och Affguda Tiänst som han driffuas sägh/
Här och ther j Swerige hos Högh och Lägh.
Mäst j Vbsala ther the Gudar tree
Woro/Thor/Oden/Frigga heeto the.
Han ha stelff ey fädt Doop och Christendom/
Hade allenast fädt Kunskap ther om.
Therför kunde han then saak ey driffua
För ähn han och andra skulle bliffua
Vnderwijste j Gudz rätter och Bodh
Och hwar uthinnan Christendomen stod.
När tå Sigfridus then Lärare from
Til Swerige kom togh Kungen Christendom/
Lät sigh strax Döpa j Wästergötlan
Wid een skön springande Källa förstan.
Then Källan mån j thenna Dagh heeta
Sancte Sigfridz Källa som j weeta.
Sådan Kungen och alt hans Hoff döpt war/
Åt Vpsala förresa war han snar.
Sigfridum lät han Gudz ord predyka
Thor/Oden och Frigga moste wyka.
Odens Lund lät han bränna nedh j Grund/
Thet skedde alt vthi een Saligh Stund/
Heela Swerige antogh then Christna Troo.
Konungen tå han kom til thenna roo
Lät han sigh wija medh sin Kiära Brudh
Och wandradhe flitigt efter Gudz Budh.
Kortelig på wärt Speel har iagh Summan sagdt
Beder hwar efter sitt ständ med all Macht/
J welen oss wara gunstigh och blydh
Edher skal ey long bliffua thenna tydh.

Actus

Actus I. Scena I.

Olaus Skottkonung alleena.

Ach tu älende Swea Land/
Huru illa går tigh i hand.
Ach wee tin Barn stoora och små/
Som alt fort til Affgudhom gå/
Leffua uthi Affgudherij/
Haffua the lust och wara frij.
Thet år widh paß Trytusend åhr/
The haa gåt wilfarandes Fåår.
Then rätta Gudhen intet kiändt/
Warit longt ifrån honom wändt.
Haffua dyrckat Stäckar och Steen/
Annor slem ting förvthan meen.
I Kung Börges tijdh then fiärde/
Then rätta Gudztienstan lärde
Skiöne lärde Mån/hwadh hände/
Strax Swerie sigh åter wände/
Til Thor/Oden och så Frigga/
The ther döddhe Stockar ligga.
När som åter min herfar kiär/
Christen troo upprättadhe här/
Tå han lät i thetta falle
Lärde Mån i Rijket kalle
Ifrån Brämen/then ene nämbd
Adelward/then andra bekänd
Heet Stephanus/medh högsta flijt/
Hadhe min Herfar och then nijt/

At Gudz Ord motte bliffua spridt/
Rundt omkring Sweriges lande widt.
Men når affgudharna rede/
Woro nedherslagne ledhe/
Och helghe Lundarna brände/
Strax Almogen opror tände/
Slogho min kåre Herfar hiål/
Gudz Präster foro samma fål.
Nu är Thor/ Oden och Frigga/
Som för moste nidhre ligga
Åter opsatta i åhra/
Wåra Hedne nu begåra
Alla/ vthi mörkret famla
Haffua lust onga och gambla.
Hwadh skal iagh doch företagha/
Heller huru skal iagh lagha/
At wij måttom få Gudz ord reene
Åter igen/ haffuat framgeent.
Sweriges Rijkes Konung iagh är/
Så är rått/ at iagh omsorgh bär/
Mitt folck må lära Christen troo/
Och i Gudz fruchtan säkre boo.
Jagh är än ey Christen bliffuen/
Något är migh kunskap giffuen/
Jagh kan intet tänckia och see
Vthan mörker/ fahra och wee.
Skal iagh doch slätt sittia stilla
Vthi sådan Hedniſk willa.
Ney/ ney/ så skal intet tilgå/
Annor rådh wil iagh finna på.
Jagh wil mitt Budhskap vthsända
Til Engeland tå skal lända/

Her

Her Brunte Brunson min troo man/
Thet werff han wäl vthrätta kan.
Han haffuer migh thet och läffuat/
Och är medh trooheet begäffuat.
Kung Milred then Konung godher/
Är min wän och wissa Brodher/
Wisserligh iagh aff honom får/
Höghlärde män hijt in i Wåår.
The migh först må vnderwijsa/
I Christi troo/ giffua lijsa.
Sedhan begynna plantera/
Then Christna troo widt förmera.
The Gudhar i Vbsala by/
Skal iagh slätt affläggia/ förty
Then Affgudha tiänst Gudz wredhe
Vptänder/ och all oredhe.
Sij/ ther gåår Her Brunte alleen/
Hwadh mon honom wara til meen?

Actus primus. Scena secunda.

Rex & Her Brunte Brunson *Legatus.*

Rex. HEr Brunte welen j man fort/
Genast bort åt Engelandz ortt?

Legat. Nådige Konung iagh moste/
Ehuru thet och kan koste.
Jagh är beredd til at reesa/
Fruchtar för slät ingen neesa.

Rex. Jagh tycker j åren ängse/
Åhren j för reesan bängse?

Legat. För min skuld iagh intet fruchtar/
Ehrs wilie iagh gerna buchtar.
Men thet är itt som migh aggar/
Skär migh i hiertat som knaggar.
Jagh fruchtar thet Ehrs Majestæet/
Sätter sigh i stoor fahrligheet/
Medh thenna reformation/
Ty thet gemene Folck och Hion/
Kunna sådane ey fördragha/
The Affgudhar som the haffua/
Wilia the ey öffuergiffua/
Huru som thet doch kan bliffua.

Rex. The moste wäl Gudz Ord rene
Giffua effter hwadh the mene.
Thet är itt skärpt Swärd genom går/
Hiertat ther thet Predikas fåär.
All menniskligh macht thet fäller/
Intet ting moot Gudz Ord gäller.
Seer man på annor Hedniſk Land/
Ther Gudz Ord har fått öffuerhan

Legat. Nädighe Konung thet är sä/
Doch lijkwäl tänckер ther vpå/
Huru medh Edher Herfaar gick/
Dödsens grymheet han smaka fick/
För thet han thenna saaken dreff/
Aff Almoghen hiälslaghen bleff.
Thet är och wäl spoort vthländes/
Huru säsom lyckan wändes/
Medh the lärde Män/ som inne
Woro i Landet/ i minne

Är hoos hwar man/ rätt ynckeligh/
Möste the låta theras lijff/
Sanct Staffan i Helsingeland/
Adelward på Ubsala strand.

Rex. Her Brunte iagh wil swara wäl/
Til thet j ha sagdt medh godh skäl.
Min Salighe Herfadhers dödh/
Och hans uthgutne blodh sårödh/
Så och Predicanternas medh/
Swåra ting förtryter migh thet.
Men the ha byt dödhen i frögd/
Äre hoos Gudh i himmels högd.
Ach kunde iagh them medh händer
Aff dödhen få/ eller tänder/
Wisserlighen iagh thet giorde/
Så länge iagh them äthsporde/
Om min rätta Saligheetz grund/
Ther på iagh täncker alla stund.
Effter iagh ännu Hedning är/
Swåra ringa Gudz kundskap bär.
Allenast thet haffuer iagh lärdt/
Medh Thore gudh är intet wärdt/
Oden och Frigga sammalund/
Them skal iagh nedh läggia i grund.
Saken iagh fridt antagha wil/
Genom Gudz nådh mitt göra til/
Haffua til lijff och dödh friskt modh/
Wågha wil iagh lijff och så blodh.
Jagh är ung och een frisk Herre/
Så iagh döör/ går migh ey wärre.
Jagh haffuer myckit ondt uthstådt/
Och ett tungt regemente fådt/

I thenna mina unga ähr/
Jagh fruchtar ey huru migh gär.

Legat. Nådighe Konung i giffua
Migh friskt modh/ iagh wil och bliffua
Christen/ til Engeland åstadh
Dragher/ sätter mitt lijff i wadh.
Doch til Ehrs Majestetz behagh/
Bedher iagh j haffuen fördragh/
Vbsala Gudhar antasta/
För än Folket warda fasta
I Christi troo/ ther om lärde/
Elliest warder elack färde.

Rex. Jagh seer iagh kan intet göra/
Eller thenna saak vthföra/
För än oss bliffuer vnderwist/
Huadh wij troo sku om Jesu Christ.
Therföre skynder reesan fort/
Warer här innan een tijdh kort.
Gudh bättre ey förhindras kan/
Hedna-gudztienstен som gåår ann/
Innan kort i Vbsala by/
Folck och Fää offras ther medh skrij.

Legat. Thet intet hindras kan/ låta
Är bäst/ annars ey kan båta.
Jagh gåår heem/ lagher om mitt hws/
Dragher sän fort i fullan dws.
Gudh ehrs Majesteet beware/
Från olycka sorgh och fahre.

Rex. Farer wäl huru j laghen/
Gudz Präster medh ehr heem haffuen.

Actus

Smorotz. Ståltfoot. Suputh. Dygdekiär.

Smo- Tramen har rätt nu giffuit rådh/
rotz. Och waret medh Kungen i dådh.
Thet som ingen macht ligger på/
Låter han sigh til hiertat gå.
Om Gudztienſten haffuer han nijt/
Och gör ther om sin största flijt.
Then thetta trachtar är itt took/
Crœsus war myckit bättre klook;
Ty sin hugh på rijkedomar
Han slogh/ thet som doch dåst fromar.
Effter rijkdomar iagh trachtar/
Slätt ingen annan Gudh achtar.
Mitt högsta godha här i ståår/
At iagh är rijk och leffua får.
Thet går nu migh til hiertat fast/
At iagh bort skal reesa medh hast/
Medh Her Brunte/ men så är gåt/
Wij skola komma igen brått.

Ståltfoot. Migh tyckes j gören orätt/
Som slå edher facit all slätt/
På ägodelar/ ty rätt så/
Fallen j monga odygd på.
Rijkedomar the snart förgå/
Them är slätt intet byggia på.
Jagh håller ingen ting så stoor/
Wära i werlden ther iagh boor/
Än at iagh kan ståltet gånga/
Wara i ähra och pränga.

Högre

Höghre wil iagh altijdh flygha/
För ingen menniskia smyga.
Hoo har stoort modh och icke iagh/
Andra förachta är mitt lagh.
Thetta är mitt högsta godha/
Annat wil iagh ey förmodha.
Wore iagh Konung ståltzera
Skulle iagh ey sköta mera.
Iagh skal doch ståltzera lijkwål/
Nu medh Legaten thenna fål.

Supvth. I åren tokar bådhe twå/
Från thet högsta godha långt frå.
Leffua i wälluft thet är bäst/
Swälia dricka som en kan mäst.
Iagh gåår i suus och Horehuus/
Har dans och spel i fullan dws.
Rätt så leffua migh behagher/
Ingen thet ifrån migh tagher.
Wara rijk och i stoor åhra/
Wil iagh slätt intet begära.
Min buuk han är min egen gudh/
Han skal ha sin reglor och budh.
Sardanapalus han war wijs/
Som vthi wälluft sökte prijs.
Ett sadhe han/ effter sigh leet/
Then som thet achtar han har wett:
War lustigh/ åt och drick godh must/
Effter dödhen är ingen lust.

Dygdekär. I åren narrar alla tree/
Edher dårheet låten j see.

Rij=

Rijkedomar stoltheet och präl/
Åre rätt som en slipprigh ääl:
Som ålen rinner vhr händer/
Altså sådant sigh snart wänder.
Then ther sigh i wällust sölar/
Honom sällan någhon wölar:
Men then som sigh öffuar i dygd/
Han blijr beståndigh vthan blygd.
Dygd och åhrligheet haar iagh kår/
The skola ock wara migh när.
Här i mitt högsta godha står/
Så länge som iagh leffua mår.
Om tå lijff är effter thetta/
Så kommer mijn Siäl til rätta.
Hoos Gudarna fåår hon wijstas/
Skal hoos them altijdh förlystas:
Men om intet lijff mera är/
Så är thet bäst leffua qwarr här/
Åhrlighit rychte och gott nampn/
Thet kan mina komma til gagn.
Then wil iagh för Göthe pröffua/
Som wil sigh i dygden öffua.
Så haa mijn Föräldrar lärdt migh/
I alt gott haa the öffuat sigh.
Booklighe konster i åhra
Håller iagh/then ock wil lära
Någhot Kall/ther han kan födha
Sigh och sina medh i nödha.
När tränger/ wåga lijff och blodh/
För thet gott är/haffuer iagh modh.
Jagh leffuer nöchter/och i späckt/
Oreent leffua/ är migh otäckt.

Jagh giffuer när iagh skal giffua/
Låter blij/ när thet skal bliffua.
Är Magnificus tå jagh skall/
Achtar migh wål förstå mitt Kall.
Tå migh för dygden åhra bör/
Tagher iagh then vp som sigh hör.
Jagh faar i stillheet sachta fram/
Hwar åhrligh man migh lijdha kan.
The som iagh haar medh at skaffa.
Kunna migh slått intet straffa/
I vmgånge/ gårning och ord/
Gladt Samwett förer iagh til bord.
Seer hwilken een som kommer där/
Wachter han kommer edher när.
Supoth. Låter oss man fort hådhan gå/
Thet Spöket wij ey bijdha må.

Actus I. *Scena* IV.

Malè Conscius.

Wee migh huru iagh leffuat haar/
Ach thet warder iagh nu först waar.
Hwart skal iagh hån/ hwart skal iagh boo?
Som haar natt och dagh ingen roo?
Min krop plåghas/ hiertat swijdher/
See iagh gåår/ sitter och rijdher
I förskräckelse och fahra/
Huru länge skal thet wara?
Thenna ormar mijn Huffuud skåål/
Dageligh sticka som een nåål.
The nagga/ gnaga och bijta/
Mitt huffuud alt sönderslijta.

Thenna

Thenna Blåås måste iagh dragha/
Hwart iagh gåår them medh migh haffua.
Een Helwetis Gudhinna ledh/
Hon går migh alltijdh bredhe wedh/
Medh Blåset hon hiertat sticker/
Ther aff thet flyghер och picker.
Mitt hierta brinner som lågha/
Wee migh iagh är i stoor plågha.
Jagh går nu hån weet intet hwart/
Ingen kan migh trösta medh art.

Actus primus Scena V.

Roskil och Rane.

Roskil. Kåre Stallbroor wil tu som iagh/
Görom oss nu en lustigh dagh.
Ty wij sku i morgon fålas/

Rane. Ja / iagh må wål medh tigh ålas.
Ändoch iagh är än full medh suus/
Aff thet iagh hwar dagh haar haffi ruus.
Men haar Herren get oss dricka/
Så må wij wål hoop och skricka.
Thore Gudh ware oss nu når/
Then iagh othgiuter dricka hår/
Odens Skåål och Frigga minne/
Dricker iagh i thetta sinne.
Gott åhr/gott åhr/ Stallbroor try paß/
I dagh wele wij tagha Laß.
Hwar dagh oss ey then åhran skeer/
At Princen oss Calatz bereer.

Roskill. Tack Broor som en tapper Hoffman/
Jagh gör beskedh heel veh försan.
Gått åhr Broor/ så myckit igen.
Rane. Danckhafft/ besked gör/ war ey seen.
Roskill. Nu wele wij sammman fächta/
Rane. Medh går iagh/ om iagh är ächta/
Achta mijman du ditt öra.
Roskill. Sting åth brystet wil iagh föra.
Rane. Annat streket åth dijn näsa.
Roskill. Nu wil iagh digh lära läsa/
Medh detta streek åth dijn sijdha/
Rane. Bau/ thet gör migh ingen qwijdha.
Rosk. Intet pass iagh mehr på dä här/
Rane. All annor Kurtwill bättre är.
Rosk. Hör du sku wij någhot sjunga?
Rane. Ther til äre wij ey tunga/
Sättiom oss så länge här nedh/
Jagh begynnar/ tu tagher wedh.

Stältz Inga hon sitter i höga lofft.

Rosk. Längen iagh nu här ey sitter/
Fast heller iagh dantza gitter.
Jagh pass på ingen pigha nu/
Rane. Medh digh dantzar iagh som en bru.
Rosk. Hwip lustigh/ Corati/ hälla/
Rane. Du täncker/ du haar din Volla/
Rosk. Skole wij dantza en Corane?
Rane. Ney/ all mand mor är lustigh dantz/
Den wele wij/ iagh förr/ du baak/
Ty du är alt för myckit staak.

Mehr

Rosk. Mehr iagh nu ey orkar swanßa/
Migh syns hela Huset danßa.
Rane. Ärkar du inteet fölia nå/
Huru wil du nu danßa tå?
Som migh synes / åstu rätt full/
Rosk. Thor Gudh/ iagh dimper rätt omkull.
Rane. Kom låtom oss gå hädhan fort/
Och höra når wår Prinß wil fort.
At all ting må tå i godh lagh
Stälte warda/ thet rådher iagh.
Ty skal han effter oss töffua/
Skam få wij/ thet skal tu pröffua.

Actus I. Scena VI.

Legatus, Dygdekär/ Smorotz / Stoltefoot/ Supvth.

Legat. Wele j nu medh migh fara/
Och på resan trogne wara?
Dygdekär. Beredd är iagh/ och drager medh/
Rätt edher dygd tå wåller tedh/
Smor. Ett iagh wil/annat iagh måste/
Bättre är hemma på roste.
Stältfoot. Medh wil iagh i thetta sinne/
Wil braska/sku j förnimme.
Supvth. Thenna resan iagh ey vthslår/
Jagh weet huru iagh dricka får.
Legat. Farer doch wäl mijn hustru kär/
Uxor legati. Thor höghste Gudh ware ehr när.
Hwar stund och tima iagh räknar/
Och på mina händer täknar.
Til thes j åter komma gån/
Min hiertans aldrabäste Wän.

Actus II. Scena I.

Thor Gudh allena.

THore Gudh kallar migh hwar man/
Boendes vthi Swergies Land.
Trij tusend åhr haffua the migh/
Hår inne dyrckat Gudeligh.
Vthaff hela Sweries Land wijdh/
Komma samman på wissan tijdh/
Om åhret båå man och Qwinna/
Och alla som kunna hinna.
Til Vbsala migh at fyra/
Sampt Oden och Frigga dyra.
Nijo daghar the jämpt åslagh/
Oss Offer göra til behagh/
Hwar dagh nijo slagz Diur så klar/
Thet nijonde menniskia war.
Men förvthan Offret theetta/
Är migh tilägnat medh rätta.
At iagh på min eghen Thorsdagh/
Fåår Offer allahanda slagh.
Nu på en tijdh / doch icke lång/
Haffua the giordt migh tämligh bång/
I thenna Kungens Herfaars tijdh/
Kung Erich Åhrsels migh oblijdh.
Mitt Beläte lät han kullslå/
Och migh alzingen Gudztienst få.
Men han haar nu therföre lööN/
Jagh fåår åter Offer och böön.
Nu tilstundar then höghа Fäst/
Aff hwilken iagh migh glädher mäst/
At iagh menniskio Offer får/
Ther effter all min längtan står.

Actus II.

Oden.

Förtrutit haar iagh swåra ting/
Swergie haar mijn tienst hållet ring.
I regering Kung Erch Åhrsåls/
Men nu haar han fått skam på påls.
Mijn Trullkonst nu åter gåår fort/
Aff hwilken iagh år wijdha spordt/
Och warder dyrckat som en Gudh/
Medh bön/ offer och heligh skrudh.
När Sweriges barn dragha til Krijgh/
Een menniskio offra the migh.
At theras lycka skal wål gå/
Aff Fienden/och säger få.
Nu then nijonde Månat år/
Jagh och Frigga mijn Hustru kiår/
Warda medh många offer skänckt.
The warda i min Lund vphängdt/
Menniskior som offrat bliffua/
Hwilka som Lothen wil giffua.
Här vthaff iagh migh nu glädher/
Och in til mijn Hustru trädher.

Actus II. Scena III.

Frigga.

Frigga then Gudhinna iagh år/
Som altijdh soffuer Oden når.
Nu gåår thet rätt såsom iagh wil/
At åter år kommit ther til/
Then Affgudeske tienst går an/
Som Kung Erch ey wille haa fram.

At Swenske Mån någhot länge/
I Landet haa låtit hänge/
Wår wördning/skal iagh i wredhe/
Låta thetta fall beredhe:
Een förnämligh Adels Jungfrw/
Som nw år een troloffuat Brw/
Henne skal Lotten falla på/
At hon til Odens Lund skal gå/
Offras medh menniskior andra/
Ingen tå skal thet förandra.
Henne skal iagh i hiertat in/
Ehe Kärleek til Fästerman sin.
Här skal wara stoor sorg och gråät/
När the bådhe sku skilias åth.
När Jungfrun offras/samma stund/
Fästermannen så margelund/
Ther öffuer qwidher och gråter/
Thet honom så litet båter.

Actus II. Scena IV.

Hägge och Rolle Rustici.

Hägge. Hwart tröo du ska taa wägen nu granne?
Rolle. Frågar du där effter? iagh ska gå til Odens lund i högtijden/ och gudha mågh.
Hägge. Ja/hå kan intet wara så galit hå.
Rolle. Jagh weet fuller hå kommer stoora Gåstningar iåhr/tocka som/du weet fuller/tocke gilt Folck som plå gåsta oss Ländzmanen och Fogdkaran må.
Hägge. Ja/hå wil wara maten då.
Rolle. Thore förbiudhe iagh haar icke då

Maat=

Maatsate och Smöraſken ſättia på bolet / ſå taa de på räkna räffſten må megh.

Hägge. Hå blij icke ſkämt då / hå gåår fulle Koon kan ſkee i raden / och mera må / kommer hå ſå når.

Rolle. Om tunnan mijn icke rinner / ſå ſeer mijn Kona rätt illa vth / når hon ſka gå i Kållaren. Men ſamukan haar iagh Maat och dricka / ſå regera wij ſå häfftigha om oſſ då bå hon och iagh / hå hon håller ſå å mågh då / iagh kiör inte vti ſkoghen / förr än iagh haar ätit Frukoſt om måronen.

Hägge. Hon ſka full wara kiär åth degh Konun dijn?

Rolle / Kiär åth må / ja hon är rätt kåät hon / hon ſmeker må ſå / hwadh troo hon kyſſer må ock ſå / ja plå kiöpa ruſin åth henne / hon är ſå häffligan ſööt at kyſſa då.

Hägge. Då ha ſämian wål rächt millan megh och mijn Kåna hår til / Men nu blijr hon ſå gammal / gåår och knarrar i wråna / ſom du weet fullar / de göra de gambla ſpanhakorna. Blijr iagh icke aff måna ſnart / ſå gör iagh migh rätt owettigh pånå / iagh ſlår rätt ihtålan.

Rolle. Jagh wil ſäija dågh bättre rå iagh / gack rätt tå Köpſtan / och köp Mercurium / gena / ſågh då år ſocker / du ſka wetta hon måchtar inthe länge maxa moot håå / för än hon får ſtåltågen.

Hägge. Hå war rätt ett wållogt råhå / ja ſka och ſå giöra. Oden ge då bleffue intet någhot Krijgh nu ſnart.

Rolle. Hwi ſå?

Hägge. För Knechtanämden skul. Ja doget oährligans intet til Knechter iagh / Ja hörer heller Fäskällan än Trummona.

Rolle. Du weet fullar hä / då betydher Blyloon sku huispa når Trummgn slamrar. Men fåår du höra Fääskällan / så kommer Koon medh Söötsoppan heem.

Hägge. Thore Gudh wij stå för länge å glamma / Wij glömom bort oss / wij sku gå til Odens Lund / ja tänker de sku fuler ha begynt på hög tijdhen nu. Ja sägh de köle i jänse Södhran dijt som offras sku.

Rolle. Hä är så / thed är ingen tijdh stå här nuna / Jagh sägh då leddes och een wacker Jomfru dijt i jäns / rätt häff war hon / och sårgse war hon mä. Men wälies henne som blijr räcknat bland Gudarna.

Actus II. *Scena* V.

Sponsus. Sponsa. Mater Sponsæ.

Mater. TV weest mijn hiertans dotter kiär /
Huru jagh för tigh omsorg bär.
Ifrån första barndomen tin /
Ligger tu migh hårdt uppå sin.
Jagh haar och ther efter längtat /
Och medh hiertans glädie trängtat:
Du skulle medh mycken fromma /
Födha tin Man barn och blomma.
Nu seer iagh thet är ey ödhe /
Barn kan tu ey mera födhe.
Gudharna åstu myckit kiär /
Tin skäpnat är kommen them när.

Gudin-

Gudhinna warder tu på stund/
Och vphänges i Odens Lund.
Så fruchta intet til at döö/
Eller skilias aff thenna Sö.

Sponsa. Min Moorkiär iagh älendigh Möö/
Haffuer loffuat leffua och döö/
Medh min Junckar och Fästeman/
Trögt från honom iagh skilias kan.

Sponsa. Mijn kiäre Jungfrw til wilias/
Är iagh medh ehr hädhan skilias.

Mater. Min barn täncker bädhe ther på/
J måste een gång dödhen nå/
Aldrigh kunnen j begäre/
Få döö bort medh större ähre.
Konunga barn aff så högdt blodh/
Ha bliffuit offrat medh friskt modh.

Sponsa. Moorkiär wij mång ähr leffua må/
Ty wij äre yng bädhe twå.
Först täncka ther på är migh swäre/
Går migh til hiertat ganska härdt.
Jagh haar leffuat en tijdh så kort/
Ryckes från min Fästerman bort.
Men swärast är migh doch thetta/
Ingen är som kan migh rätta/
Hwar mijn stål skal wäghen tagha/
När iagh bliffuer ryckt aff dagha.
Jagh och icke heller thet weet/
Om effter thenna uselheet/
Skal nägot bättre lijff wara/
Nödigt wil iagh hädhan fara.

Mater. Hör migh mijn dotter/Dotter kiär/
Giff tigh doch ey så myckit här.

Sponsus. Min hiertans Roos iagh då bedher/
Låter ther medh trösta edher/
Döden medh ehr iagh undergåår/
Jagh intet från ehr skilias mår.
Uthi ehr sampn tå wil iagh döö/
Mijn hiertans wän i thenna nöö.
Effter wår skäpnat ey wille/
Wij skulle tilhåpa stille/
Komma uthi all kärligheet/
Och leffua sammen i trooheet.
I döden wij doch tillijke/
Wiliom ey hwar annan swijke.
Wår Kärleek ey uthslächia skal/
Dödzens fruchtan i thetta fall.

Sponsa Min hiertans wenne frögd så godh/
Edher Kärleek til migh och modh/
Haffuer iagh altijdh förnummit/
Mitt hierta haffuen j wunnit.
Mijn tröst åren j nu alleen/
Medh edher iagh döör uthan meen.
Een säng wij genom döden få/
Then wij i lijffuet ey ha må.

Actus II. Scena. VI.

Grijmel och Fase: Sacerdotes Ethnici. Sponsus & Sponsa.

Grijmel. Ghle Jungfrw aff dygd och Blodh/
Kommer nu hijt medh stadigt modh.
Kommer och sätter edher nedh/
På thetta bordet/giordt aff wedh.
Så wiliom wij edher fälla/
Sachta nedh i Odens Källa.

Strax

Strax som i sådan dödh åre/
Sku wij eder thådan bäre/
Och vphängia i Odens Lund/
Giöra ehr all tienst margelund.
Een gudhinna få i heeta
Sådan som i thet wål weeta.

Sponsus. Jagh wil och offras medh henne/
Hon är min Fästermö wenne.
På hwars annars arm wille wij
Dödh/ och Gudarnas offer blij.

Kase. Ney i får thet inthe giöra
Ther medh måsten i vphöra.
Thet offer är Gudarna täckt/
Som the haffua medh lätten märckt.

Sponsa. Läther min Fästerman och dödh/
Thet beder iagh nu arme mödh.

Grijmel. Min Jungfrw thet kan inthet skee
Om Gudarna skuu nådh betee.

Sponsa. Farer då wål min hiertans wän/
Jagh förnimmer iagh måste hän.
Haffuer tack för all kärligheet/
Aff gråät iagh ey meer säia weet.

Sponsus. Min hiertans wän och Jungfrw kär/
Thenna ord gå mitt hierta när.
Jåren hälffien aff min siäl/
Huru skal migh nu meer gå wäl.
Får iagh icke dödh sälunda/
Dödh skal iagh doch annorlunda.

Sponsa. Nu farer wål min hiertans kiär/
Wij måste rätt nu skilias här.
Mitt hierta kysser migh een gång/
För än iagh faar thenna wägh läng.

Sponſ. Min kåreſt edher dödh är min/
Edhart liff mitt/huru mitt ſin/
Haffuer warit/och är/j ſee/
Mitt hierta är ångeſt och wee.
Faſc. J måſten liſkwål ſkilias åth/
Edher hielper ey någhon gråät.
Sponſa Min hiertans wän farer nu wål/
Sponſ. Thor bättre thet är een lång fål.
Nu är bortta mijn kåreſt godh/
Ädel war hon aff dygd och blodh.
Hwadh är migh nu annat före?
Sielffuer wil iagh migh förgöre.
Hunning och Hading förgiorde
Sigh/när the hwar annan ſporde
Wara döddhe/then Kårleek war
Stoor/och all werlden yppenbaar.
Hunning i Swerigie Konung war/
Hading i Danmarck Cronan bar.
Myckit meer tå mijn Fäſtermös
Är dödh/wil iagh och gärna dös.
Nu går iagh bort ſlår migh ihiäl/
Alle ſom här ſtå/farer wål.
Then en othwald wän haffuer kiär/
Hwadh iagh gör/han ey vnder bär.

Actus III. Scena I.

Rane och Roſkil.

Rane. Hai wai ſå friſker tå är iagh.
Roſkil. See Stallbroder Rane godh dagh/
Hwadh felar tigh/hwij gåår tu ſå?
Tin ſompntunt åſtu intet fråå?

Then

Rane. Thet gör migh mera ondt än gått/
At iagh skal vpwäckias så brått.
Låt migh först någhot frisk bliffua/
Sedhan wil iagh tigh swar giffua.
Rosk. Icke haar du ondt i titt hååt/
At du i qwåls så drack gått år?
Rane. Twy tå wore iagh rått en nar/
Och aldrigh tiänte för en Kar.
Skulle iagh ey en liten stund/
Soffua aff ölet medh en blund?
Och dricka sån så mööt som du/
Ja/når du ett/ dricker iagh tu.
Rosk. Bau/du skalt see/ iagh haar fördel/
När wij spännas hoop medh gördel.
Rane. Så kom hår bålte om bålte/
Ska iagh än tree daghar swålte.
Rosk. Ther til haffue wij nu ey tijdh/
Annat wele wij talas widh.
Hwadh tyckes tigh om Engeland?
Rane. Migh tyckes at thet rijffuer an.
Rosk. Haar du watt i nåån Kyrckia hår?
Rane. Ney så mån/iagh gåår them nogh når/
När iagh fåår see them vthan på/
Hwadh görs behoff vthi them gå?
Then må ålas ther medh som wil/
Jagh haar slått ingen lust ther til.
Hwadh mån thet wara för en sedh/
Som wår Printz nu haar taghet wedh?
Alt sedhan han år kommen hijt/
Tijt haar han gått medh största flijt.
Til dören fölian år min sedh/
Annan wägh sedhan taar iagh wedh.

Skulle

Skulle iagh der i Kyrckian stå/
Säsom Presten/ vnder min tåå/
Wore ey mera någhon huudh
Therför beware migh Thor gudh.
Nogh å som tiänan vthan megh.

Roskel. Rane rätt iagh håller medh degh.
Thet synes på tu år wäl wärd
Tiäna til Hoofwa och år lärd.

Rane. Ett wil iagh digh säia ännu/
Thet måste achta iagh och du.
Idagh fåår Printzen audientz/
Hoos Kungen medh stoor rewerentz.
Jagh weet håå räcker fulla til
Stå der vppe mån hör iagh wil/
Gå bort och präppa medh lijte.

Rosk. Jagh gåår medh digh vthan wijte.

Rane. Så stå wij så stadigt på håål/
Haa wij åtit och drucket wäl.

Rosk. Katz fy läin Printzen kommer där
Ja rätt nu stå wij oss/ kom här.

Rane. Nu hielper ey vndan baxa/
Paßpå wij lijkwål kaxa/
Ställom oss i radh medh/ thet blijr
Lijkwål gästebudh hwadh thet lijr.

Actus III. Scena II.

Legatus Sueciæ & Milredus Rex Angliæ.

Legatus. Stormächtighe Konung så bäldh/
Som har Rijke och macht i wäldh/
Jagh förnimmer ehrs Majesteet/
Wil vthaff stoor benägenheet/

Nu

Nu höra thet wärff och ärend/
För hwilket iagh hijt vth är sänd/
Aff min nådighe Konung godh/
Swerigies Konung / aff så högdt blodh.
Thet iagh korteligh kunnigt giffuer/
Ehrs Majestaet gunstig bliffuer.
Min Konung godh medh alla flijt/
Haar om then höghste Gudz ord nijt/
Efter han i sitt Land wijdha/
Märcker medh ångest och qwidha/
All Hedniſk mörcker och willa/
Mängens siäl ther medh förspilla.
Ther drijffues stort Affguderij/
Aff egen dicht och fantasij.
Ther dyrckas stockar och stenar/
Ingen är som thet förmenar.
Menniskior ther offras och så/
Affgudomen / ther see oppå/
Är större jämmer än säija/
Alt sådant skal man ther wäija.
Therföre är iagh vthsändat/
Aff min Konung hijt affhändat/
At begära aff edhers Nådh/
I thenna saken godhe rådh.
Min Konung begärar kärligh/
Förseer sigh ock så wisserligh/
Ehrs Majesteet för Kärleek skul/
I honom alltijdh åren hull/
Synnerligh för Gudz nampns åhra/
Efterkommen hans begära:
Sänder honom i Swerigie in/
Fromme Män medh Lärdom och sin/

At Gudz ord må ther reen och klaar
Genom them warda oppenbaar.
Thetta är min Konungz begär/
Aff hwilken iagh är sänder här.
Ehrs Majesteet all tacksamheet/
Loffuer min Konung medh trooheet.

Milredus rex Angl.

Wälborne Herre iagh haar hördt/
Edert taal / och thet har migh rörde
I mitt hierta/ ty Gudz ähra/
Böör migh sökia och begära.
Ehr Konung är och min wän kiär/
För hwilken iagh stoor omsorg bär.
I thetta fal Gudh skal wetta/
Huru gärna iagh skal leta/
Effter godha redeligh Män/
Som kunna fara medh ehr hän/
Och then Christna troo plantera/
Uthi edhart Land förmera.
Lära Säligheetennes grund/
Then ther swijka kan ingalund.
Mitt rådh skal blij sammamkallat/
Thenna Saak är migh befallat.
Haffuer någhra daghar fördragh/
I skolen fåå swar til behagh.
Så wiliom wij nu hädhan gåå/
Til thes wij godh rådh finnom på.

Actus III. Scena III.

Sigfridus ArchiEpiscopus Eboracensis.

Concilium tree daghar uth/
Är nu hållet/ uthan Besluth.

Ingen

Ingen wil åth Swerigie dragha/
Sitt lijff ther sättia i fahra
För Herrans Jesu Christi troo/
Wil ingen haffua then oroo.
En part säija / resan är lång/
Och kan ey skee förothan twång.
Somblighe bära thet före/
At the haffua hördt / och höre/
Huru thet folck i Swerigie boor/
I Affguderiis trolldom stoor/
Kunna ey förwissa lijdha/
Någhon skal Gudz ord vthspridha/
Och förmana til Jesum Christ/
Wår Saliggörare förwist.
Then som thet haar tordz begynna/
Är mördat aff thet folck grymma.
Fädherneslandet är ock kärt
Allom/ ey hålla the ey wärdt/
Alla sina öffuergiffua/
Och hoos fremmande folck bliffua.
För slijk orsaker/och andra/
Wil ingen i Swerigie wandra.
Alt sådant haffuer sine skål/
Thet iagh som andra märcker wål.
Haar som andra menskligh tanckar/
Hwart iagh doch i werlden wanckar.
Och ändoch iagh Erchiebisp är/
Här i Landet stoor inkomst bär/
Och haar vthi stillheet och roo/
Riicktigh nåhring/vthan wantroo/
Är ock Kungens närskyld Frände/
Och blijr aff okänd och kände/

Hållen kåhra och wördning/
Migh felar doch slått ingen ting.
Dochlijkwål alt öffuergiffua/
Ar iagh til sinnes och bliffua/
Herrans Jesu Christi Martyr/
Som migh haar kiöpt medh sitt blodh dyr.
Som iagh är i Engeland främst
Bland Prästerna/ så wil iagh nämst/
Wara/ titt at låta rinna/
Mitt Blodh i Swerige/ och winna
Medh min bekännelse många/
Til een rätt Christen troo fånga.
Gudh kan migh och wål bewara/
Om han så wil/ från all fahra.
Sij/ Swerigies Legat kommer thär/
Til honom iagh migh skyndar när.
Men hwadh mon han widh sigh tala?
Jagh wil någhot litet hala.

Actus III. Scena IV.

Legatus Sueciæ & Sigfridus.

Legat. Gudh skee loff iagh nu någhot weet/
Hwar i som står min Saligheet.
Tigh wari loff tu högste Gudh/
Lär migh stadigt känna tin Budh.
Ach Herre Gwdh miskunde tigh/
Öffuer Swerigie/ som gråseligh/
Sänckt är i dödsens skugga nedh/
Dyrckar Affgudhar stygg och ledh.
Vpwäck Herre i någhons sin/
Som fölier migh i Swerigie in/

Låt

Låt tin ordz Ljus och lysa thär/
Som thet i Landet lyser här.
Skal iagh nu så hådhan dragha/
Och slått ingen medh migh haffua/
Som weet aff tin rätter och Lagh/
Til dödhen tå migh grämer iagh.

Sigfr. See huru hans hierta och bröst/
Sorgfult är/ iagh wil giffua tröst.
Godh dagh/ godh dagh/ min wän så
Huru åren j nu til modh? (godh/

Legat. Min ährewyrdigste Herre/
Jagh är bekymbrat ty wärre/
At migh skal hända then nesa/
Ingen wil medh migh förresa
Til Swerigie/ som Gudz ord lära
Wil/ och sökia thär Gudz ähra.

Sigfr. Min Herre iagh wil medh edher/
Giffuer ehr tilfridz/ iagh bedher/
Om thet än skal kosta lijffuet/
Så är thet ey borta bliffuet.
När iagh för Herrans Jesu nampn
Döör/ så är min winning och gagn/
Arffua Härlighetennes Kroon/
Som förwarss i himmels troon/
Allom som medh troon hålla sigh
Til Christum/ och döö stadeligh.

Legat. Är thet sant j welen fölia?

Sigfr. Sanningen kan iagh ey dölia.

Legat. Nu bliffuer migh mitt hierta lått/
Jagh weet intet oppå hwadh sått/
Jagh skal idher nu heembära/
Såsom i wärd åren ähra.

Then godhe Gudh i Högden bör/
Warder giffuandes lönen stoor.
Min Konung skal och medhdela
Ehr alt gott/ intet skal fela.
Tilbörligh immuniteter/
Privilegier/ Frisheter/
Han skal rikligh vphåld giffua/
I stoor wyrdning sku i bliffua.

Sigfrid. Alt sådant iagh litet achtar/
Fast mera ther effter trachtar/
Huru iagh hoos min Frelserman
Christum/nådh och gunst haffua kan.
Kiänna honom är thet första/
Förnämste och aldraförsta.
Hans loff vthspridha och lära/
Håller iagh för största åhra.
Thet är winst för hans skuld wara
Wärdigh vthstå nödh och fahra.
Hans Apostlar migh föregått
Haffua/och alt sådant vthstått.
Wij wiliom til Konungen gå/
At hans Majesteet wetta må/
Thet iagh är i thet modh och sin/
Resa medh ehr åth Swerige in.
Tree mijn Systersöner medh migh
Tagher iagh/ thet blijr wisserligh.
Ther til haffuer iagh them vthwalt/
The åre redha öffuertalt.

Lega- Ach Gudh tigh skee loff och åhra/
tus. Fullkompnat är mijn begära.
Hoos Kungen skal iagh hålla an/
Wår resa medh första gåår fram.

Actus

Vinamannus, Unamannus, Sunamannus, nepotes Sigfridi.

Vina-man. Haffue wij nu icke beſtält/
Mijn Bröder/hwadh oss är befält/
Aff wär Biſp och Fadher godhe/
Som han mon aff oss förmodhe?

Una-man. Intet weet iagh oss haffua glömt/
Jagh menar all ting äre giömt.
Böckerna haar iagh nedherlagdt/
Efter som han hadhe migh sagdt.

Suna-man. Alt hwadh laghas skal/ menar iagh/
Skal wara beſtält i gott lagh.

Unam. Thet är gott wär saker i acht/
Haffuom/ ty ther på ligger macht.
Een lång resa står oss före/
Gudh medh oss thet bästa göre.

Vina-man. Hwadh hielper/ thet Gudh wil ha fram/
Ingen ther emoot säija kan.
Gudh är som thetta wärck drijffuer/
Jagh weet han oss nådigh bliffuer.
Herrans Gudz kallelse mootstå/
Thet skal wara oss långt ifrå.
Genom thetta medel och sätt/
Sökiom wij Gudz loff/ som är rätt.

Suna-man. Therför wij oss til fridz giffua/
Huru doch medh oss kan bliffua.
Ifrån Sanningennes Lära/
Skal ingen ting oss förfära.
Biſpen är inne/ wij wete/
At biudha Kungen valete.

Jagh

Jagh vndrar hwadh han får för swaar/
Och huru Konungen optagr/
När han seer sin kiäre Frände/
Skilias bort från sigh / kan hände/
At the aldrigh i werlden här/
Mera komma hwar andra när.

Unam. Ja män rätt nu komma the veh/
Inne haffua the giordt besluth.

Actus III. *Scena VI.*

Rex Angliæ. Legatus Suecicus. Sigfridus.

Rex. JAgh seer min Erchebisp kiäre/
Huru j til sinnes äre/
Färdas hädhan til Sweries Land/
Haffuen ock ther på giffuit hand.
Så tackar iagh idher storligh/
Hwar och en ährligh man medh migh/
At j ehr så myckit wyrda
Om Gudz ord/stoor är then byrda.

Sigfrid. Min Kouung om iagh ey giorde
Thetta/ Herren Gudh tå torde/
Medh timligh straff migh sökia här/
Och sedhan ewinnerligh thär.
Så wil iagh i thens högstes nampn/
Sättia effter mitt eghit gagn.
Gudz ähra sökia först/ ther näst/
Gemene bästa aldramäst.

Rex. Idhart taal behaghar migh wäl/
Män här på täncker doch lijkwäl:
Jären min närskyld Frände/
Min Kiärkompne och bekiände/

Huru

Hurtu kan iagh vthan sorg see/
I skolen så långt från oss tee?
Til thet fremmande Folck Hedne/
Ther Christne ey bliffua ledne.
Edher wij swåra behöffua/
På thet j oss måtte öffua/
Daghligh i Gudz ord och tuchtan/
Som wår Erchiebisp medh fruchtan.
Så wäl haffuen j thi wårt Land/
Medh loff fördt edhart åhrestand/
At nu bådhe man och qwinna/
Gammal och ung låta finna
Medh tårar och gråått sigh wara
Sorgse/j sku från oss fara.
Wäl år then som så föreståår
Sitt Kall/ och så igenom går.
Meer år iagh sörgse än andra/
At j skolen från oss wandra.
Doch når iagh täncker Gudz åhra/
Kan iagh ey annars begåra/
Vthan at j fort faren fram/
I Herrans nampn til Swerges Land.
Men når j ey få meer rum ther/
Så år ehrt Fädherneland här.
Thet låttar migh fast i mitt bröst/
Giffuer migh ock een sådan tröst.
Hwar så år wij i thenna wärd/
(Som år full medh faskheet och flärd/)
Ey mera finnas/så weet iagh/
Effter dödhen kommer then dagh/
Wij sku mötas i Gudz Rijke/
Medh stoor lust och frögd tillijke.

Sigfrid. Ehrs Majesteets kärleek til migh/
Känner iagh rätt stoor sannerligh.
Jagh tackar ock Ehrs Majesteet/
För all gunst migh altijdh beteet.
Medh mijn böön wil iagh altijdha/
Häghkomma hoos Gudh then blijdha
Ehrs Majesteet/ och befalla
Edher Gudh/ medh idhra alla.

Legat. Nådigste Konung huru stoor/
Suec. Är ehr gunst moot wårt Land? iagh troor
Ingen wälgärning tänckias må/
Som thenna här kan öffuergå:
At j medh flijt ther om laghe/
Huru wij sku Gudz ord haffue.
Vndsättia Folck i hungers nödh/
At the tå få soffuel och brödh:
Vndsättia folck til fåldt och strijdh/
Beprijssas i werlden så wijdh.
Nådigste Konung och Härre/
Andeligh hunger är wårre/
När Menniskiones siål swälter/
Hennes krafft som wax försmälter.
Fåår hon tå ey aff Gudz ord tröst/
Och någhon hugnat i sitt bröst/
Skälffuer hon/ och haar ewigt wee/
Taar ända medh förskräckelsee.
Therföre bör Ehrs Majesteet/
Hwar tacka/ som haar siål och weet/
Vthi mitt Fädherneesland widt/
Ther iagh troor Gudz ord bliffuer spridt.
Jagh weet ock thet at werlden all/
Skal loffua ehr i thetta fall.

Min

Min Konung medh all kiärligheet/
Skal berömma then Saligheet/
När honom warder vnderwist/
Huadh han troo skal om Jesu Christ.
Ehrs Majestaet doch befalla
Wil iagh Gudh rätt nu medh alla.
Farer wäl migh och tacka bör/
Medh vnderdänigh tilbehör.
Ae iagh för migh privaat alt gätt/
Aff edhers Majestaet haar fätt.

Rex. Farer wäl/ helser medh all flijt/
Ehr Konung / när j kommen tijt.
Hans wän och brodher iagh wist är/
Sägher han är migh myckit kär.
Her Erchebisp giffuer migh hand/
Gudh ehr i thet Hedniske Land/
Giffue stoor lycka vthspridha/
Herrans Christi troo sä wijdha.

Sigfrid. Thet höre Gudh i högden boor/
Then iagh migh aldeles förtroor.
Gudh ehrs Majestaet regere/
Och vthi alt gott förmere.

Rex. Farer wäl ock sä j alle/

Vinan. Gudh E. M. wij ock befalle.

Actus IV. Scena I.

Rex Sueciæ alleena.

JAgh förnimmer fattigh Herre/
Ingen ting at wara werre/
Än som haffua ett ondt samweet/
Ey weta sins Siäls Saligheet.

Sedhan min edhsworne Legaat/
Efter min befalningz Mandaat/
Til Engeland reste hädhan/
Haffuer iagh gätt sorgse mädhan.
Min Konungzligh ähra och macht/
Högheet/digniteet/ så ock pracht/
Kan migh slätt intet hugswala/
När mitt hierta är i qwala.
Stundom haar iagh täncke ther vpå/
Sorgen migh drijffua långt ifrå/
Genom sånger och lustigh spel/
Thet haar intet kommit ther tel.
När spelen haa begynt lydha/
Haar mitt hierta begynt swijdha.
Thet Hedniske Affguderij/
Hällit vthi Vbsala By
Thet haar giordt migh sorg och förtreet/
At iagh then ey vthsäija weet.
Jagh hoppas alt skal bliffua wändt/
När min Legaat som är bortsändt
Kommer heem/som iagh hoppas snart/
Thet Affguderij medh thes art/
Kan iagh doch intet förstöra/
För än någon kan kungiöra/
Hwadh som wij Hedne skola troo/
Til Siälarnas ewigha roo.

Actus IV. *Scena* II.

Præfectus, Rex.

Præf. Nådigste Konung iagh kungör/
Hwadh iagh i Landet seer och hör.

I Små-

I Småland åre kompne in/
Fremmande i Befalning min.

Rex. Hwadh tagha the sigh ther före/
Eller hwadh mon the ther göre?

Præf. The å fromme och stilla Män/
Fara i tystheet sachta hän/
Göra intet buller och bång/
Eller någhon menniskia twång.

Rex. Thetta här taal faller migh wäl/
Sägher meer ther aff medh godh skäl.

Præf. Een ibland them högst achtat är/
Aff the andra stoor åhra bär.
När the gå/sittia eller stå/
Måtte the honom achta på.
När the gå til eller från bord/
Wyrdas han medh tieneſt och ord.

Rex. Haffuen j ock icke förstådt/
Aff theras Gudztienſt någhot gådt?

Præf. The sättia fram ett hwitt klådt bord/
Ther står then gamble och haar ord.
Nu talar han högdt/nu sachta/
The andre stå hoos och wachta.
Tå är han klådd i hwitan särck/
Jagh haar aldrigh seedt sådant wärck.

Rex. Jagh märcker the å komne hijt/
Aff Engeland/skynder medh flijt.
Ledsager them hijt hederligh/
Låter them snart komma til migh.
Min Legaat i finnen ther för/
Han ock sitt här ythinnan gör.

Præf. Nådigſte Konung iagh faar stadh/

Rex. Komner snart gån/ så blijr iagh gladh.

Actus IV. Scena III.

Sigfridus & Legatus'.

Sigfridus. JAgh haffuer sielff läsit och hördt/
Myckit är i Böckerna rördt:
Huru som Götherna åra
Manhaffteigt Folck/ starcke/båra
Ey fruchtan. Een Götisk Quinna/
Hon låter sigh så snart finna/
Beredd som Mannen at strijdha/
Spänna Bogan/ skiuta/ rijdha.

Legatus. Thet är wist/ ty haa the mång Land/
Vnderkuffuat medh wäldigh hand.
Göter är gammalt folck och stort/
Som i alla werlden är spordt.
Konung Berick then Hiälte stoor/
Första gången aff Swerigie foor/
Mz wäldigh hand och stoor Krijgzmacht/
Wandt seger hwart han drogh mz pracht.
Göther föllo tå som bijswärm/
I Europam/ och giorde wärm/.
Alla som satte sigh emoot
Them/at krijgha til häst och foot.
Tyskland/ Wälskland / Franckerijke/
Hispanien/ andre slijke.
Pannoniam, Illyriam, Mœsiam,
Daciam, Thraciam, Græciam,
Sådan alt bortäth thet stråte/
Til Mœotis Kärr sin säte/
Haffua Götherna hafft inne/
Som Scribenterne påminne.
Hafft theras Konungar ägna/
Åhr aff all folck wordne wägna.

När

När the sigh altså hadhe fäst/
Ther från til söder / öst och wäst/
At the i hopar skilde zeer/
Haffua intaghit Rijken meer.
Kung Philmer åth Asien drogh/
Annan hoop annor Land intogh/
Itt tusend femhundrade åhr/
Om iagh ellies rätt räkna måhr/
Måste Asia skattgöra
The Göther / som j nu höra.

Sigfr. Än the Amazoners driffter/
Som finnes i många Skriffter/
Haffua the warit Göter och/
Iagh bedher/ sägher migh thet doch?

Ja/ wist haffua the thet warit/
Thet haffuer iagh wäl förfarit.
The haffua sigh Drotningar wäldt.
The them haffua förde an i Fäldt.
Tamyris then Götisk Qwinna/
Mände Cyrum öffuerwinna/
Hwilkens huffuud hon i een Sää/
Full medh blodh nidhsänckte/thär på
Hon sadhe/mätta tigh medh blodh/
Som blodh haar törstat medh stort modh.
Penthesilea giorde sorg/
Många Greker widh Troienborg.
Mång andra wil iagh förtijgha/
Som och så haa kunnat krijgha.

Legat. Iagh wil ey medh Göther strijdha/
Gudh giffue the wille lydha/
Och fägna Gudz ord thet rena/
Ey meer dyrcka stock och stena.

I Swe-

I Swerige är iagh kommen in/
Gudh see til migh medh nådhe sin/
Hans ord thet är thet bästa swärd/
Som bijter hårdt/förvehan slärd.
Höghа bärg thet sönderbryter/
Fast än mången thet förtryter.
Ingen ting kan moot Gudz ord stå/
Thet måste altijdh framgång få.

Actus IV. Scena IV.

Præfectus. Legatus & Sigfridus.

Præf. GVstighe Herrar/iagh är sänd/
Från Konungen til edher händ.
Hans Majestaet flitigt bedher/
I til Schara skynden edher.
Ther wil han stelff moot idher gå/
Medh tilbörligh ähra vndfå.

Legat. Wij äre rätt nu på wäijen/
Och komma fort som i säijen.

Sigfr. Ja män/Iagh wil medh idher fort.
Men seer rätt vppå thenna ort/
Är migh sagdt genom Engla syn/
Skal vpbyggias een Kyrckia fijn.
Ther inne Gudh wil stelffuer boo/
Och låta sijn barn finna roo.
Then Kyrckian skal Wägzöö heeta/
Ey må man ther effter leeta/
Hwadh thet nampnet bemärckia skal/
Ty hwar och en som klädher Kall/
Och elliest leffuer/måste döö/
Wij äre alle på een öö/

Wij

Wij äre på en wägh farligh/
Wil man hampna wandre warligh.
Then sigh oppå Christum stöter/
Itt ewigt wee honom möter.

Præf. Låter oss til Konungen gå/
Jagh weet han är ey långt här frå:
Ty strax som han migh bortsände/
Han sielff ock moot edher lände.

Legat. Ja mån/ hans Majesteet iagh seer/
Aff glädie nu mitt hiertta leer.
Jagh seer min Konung wara wäl/
Mitt wärff och ochrättat medh skäl.
Jagh sachta til honom skrijdher/
Någhot litet j här bijdher.

Actus IV. Scena V.

Rex, Legatus, Sigfridus.

Leg. Nådigste Konung ehr lycke/
Önskar iagh i alle stycke.

Rex. Sägher/ är wärffuat wäl beställt/
Som iagh hadhe edher befält?

Leg. Ja/ Ehrs Majesteet är thet så/
Gudh låte elliest alt wäl gåå.
Erchbispen sielff aff Engeland/
Står och wil räckia ehrs nådh hand/
Medh sina Systersöner tree/
Höghlärde Herrar alle the.
Konungen medh all kiärligheet/
Låt helsa edhers Majesteet.

Rex. Jgodhe Herrar höghlärde/
All ähra åren j wärde/

Sönn til Swerigie kompne äre/
Effter min högha begäre.
Warer mycket wälkomne hijt/
Til Gudh och edher står min lijt/
At iagh thet Affguderij skal
Affskaffa i Swerigie/ Mitt Kall
Thet kräffuer/ iagh haar intet torde
Förr här om lagha / eller giordt/
Förty iagh ännu intet weet/
Hwar i som står mijn Saligheet.
Jagh är och så en ung Herre/
Min Herfaar dödde / ty wärre
Migh alt för tijdeligh ifrå/
Förr än iagh kunde wetta få/
Aff honom någhon wissan grund/
Ther iagh skal byggia på all stund.

Sigfrid. Stoormechtighe Konung så godh/
Jagh seer edhers wilia och modh.
Seer j ähren oss benägben/
Som oss möte haffuen på wägben.
Stoor är thenna benägenheet/
Jagh känner then medh ödmiukheet.
Ther före iagh begynna wil/
Om edhers Nådh wil höra til/
Säija edher aff Gudz ord tröst/
Ther medh lätta ehrt tunga bröst.
Täckes ey ehrs nådh sittia nedh/
Jagh wil stå ehrs nådh bredhe wedh.

Rex Här ähre tilredz stolar twå/
Sätter ehr min Herre ock så.
Talen nu/ thet är mitt begär/
Jären migh medh talet kiär.

Actus

Sigfridus & Rex.

Ehrs Majesteet mon begiära/
Sin salighetz grund at lära.
Så är thetta summan på alt/
Thet Gudh haar i sitt ord befalt.
Wij sku kenna oss först/ och Gudh/
Sedan leffua efter hans budh.
Oss stälffue sku wij kenna så
At wij altijdh tänckia ther på/
Thet wij ähre Gudz Creatur
Som i skapelsen woro puur/
Vthan synd/ wijste ingen dödh.
Mån tå wij från thedh Gudh oss bödh
Fölle/ kom öffuer oss alt wee
Gudz wrede och fördömelsee.
Döden fick tå öffuer oss macht/
Helwetit giorde medh oss pacht.
Sådan å wij efter Falle
Adeles fördärffuat alle.
Når wij wätta huru medh oss
Til står/ fåå wij ey wara fåtz/
Vthan moste sökia til rådh/
Emedan wij kunna dem fåå.
Så är tå thetta rådet bäst
Wii lära kenna Gudh thär näst/
Som ey alleen skapare är
Vthan och så wär Fadher kiär
Som oss alla haar återlöst
Och medh sin anda giffuer tröst/
At om wij troo på Jesum Christ
Gudz ende Son wär Frälsar wist.

Och sedhan wår tros bewijsse
Wår Frälsare ther medh prijse:
Sku wij wara Gudz Barn kåre/
Medan wij i wårlden åhre.
Effter döden fåå ewigh roo/
Skola hoos Gudh i högden boo/
Skåda hans ansichte blijdha/
Medh glädie til ewigh tijdha.
Thenna år kortligh summan sagt/
Thän minnas/ ther på ligger macht.
Then helgha Scrifft thet witne bär/
Som i thenna Book fattat år.

Rex. Thenne Bookstäffuer ythländske/
Sådana haa ey wij Swenske/
Runske Bookstäffuer haffue wij/
Här effter låter iagh them blij.
Iagh troor på Jesum Gudz Son kiär/
At han wist min Frelsare är.
Iagh troor alt thet j haffuen sagdt:
Huadh skal iagh meer haffua i acht?

Sigfr. Antaghen Doop i Herrans namn.

Rex. Ja gärna/ thet är min siåls gagn.
Min Herre här är Kålla när/
Welen j doch döpa migh thär?
Mitt Hoff wil iagh öffuertala/
Ingen skal medh Dopet hala.

Sigfrid. Nu så wiliom wij tå gå stadh/
Iagh seer gärna thet blijr lång rådh.

Rex. Strax som iagh haffuer Dopet fåt/
Åt Vbsala skyndar iagh brått/
The Affgudhar nedherstöra/
Når Folcket fåår Gudz ord höra.

Nå-

Sigfrid. Nådigste Konung iagh draar medh/
Herren Gudh främie wärcket theð.
Min Systersöner sku bliffua
Här qwar / och Gudz kunskap giffua.

Actus V. Scena V. I

Rex. Her Brunte & Sigfridus.

Rex. Her Brunte haffuen j sändt veh/
Kring Landet efter wårt besluth?
Thet wij mon edher befalla/
J skolen hastige hijt kalla/
All Ständer til Vbsala By:

Her Brunte. Nådigste Konung medh all flijt.
Vbsala Stadh är widh och stoor/
Men så har hwar och en här boor
Gäster aff all Ständ så många/
At husen å them för trånga.
Gatorna är aff folck så full/
Then ena tränger annan kull.

Rex. Strax skolen j vthsättia wacht/
På alla gator i then acht/
At alt vproor kan förtaghas/
Om så är thet kan tildraghas.

Her Brunt. Min Konung efter thet befål/
Skal iagh all ting beställa wål.

Rex. Jagh är i then opinion,
Her Bisp / att j edher Sermon
J morgon til Folcker ställa/
Jagh hoppas Gudz ord skal gälla.

Sigfrid. Jagh är för then skull kommen hijt/
Til Gudh sätter iagh all min lijt.

Grunkel Sac. Ethnic^{o}. Grymil. Aruſpex.

Grym. Aldrigh tå haffuer iagh ſligt ſedt/
Jagh täncker thet är aldrigh ſkedt.
I morgons iagh i kyrkian gick/
Vnderligh ſyn iagh tå ſee fick.

Grunkel. Kiäre rätt huru ware hä då/
Säger för migh nogot ther tå?

Grym. När iagh kom til Gudarnas Choor/
Låghо Oden Frigga och Thoor/
Alle tree til Tröſkien wälte/
När iagh them i ſin rum ſtälte/
Fullo the äter igen kull/
Så ſandt ware migh Thoore hull.

Grunk. Thore Gudh hwadh iagh mon höra/

Grym. Jagh wil ock mera kungöra.
Jagh drömde i natt een dröm ſwär/
Thore weet huru medh oſſ gåär.
Migh tyckte at en gammal Man/
Som war kommen aff fremmand Land/
Stack Elden uppå Odens Lund/
Hon bran all op i ſamma ſtund.
Frigga honom medh bogan ſkiöt/
Han wölade intet then ſtöött.

Grunkel. Then gamla ſom medh Kungen här/
Följer äth/ wiſt then ſamma ähr.
Stiärnorna i himmelen wijdt/
Foglarna haar iagh och på ſijdt.
Korpar och Kråkor intet gådt/
Medh Stiernorna haffua oſſ ſpådt.
I ſku ſee thet bliffuer vthe
Medh wår Gudztiänſt/ vnderluthe

Måſte

Måste wij alla/ så är thed/
Kungen är Christen/hans hof medh.
Om wij wilia i Swerigie boo/
Sku wij ock antaa Christi troo.

Grym. Hwadh är thet at wara Christen?

Grunk. Wälies ehr om j thet wisten.
I sku see wij få snart weta/
Om iagh rätt Grunckel mån heta.
Minnens thet at iagh grunckar så/
Jagh täncker iagh skal hitta på.

Grym. Thet gåår så migh såsom andra/
Som ödhe är / sku wij wandra.

Actus V. Scena III.

Præco, Sigfridus.

Præco. WÅr nådigste Konung så godh/
Låter vthroopa thetta bodh:
At alle sku grant giffua acht/
Hwadh som på stunden bliffuer sagdt/
Aff then som talet skal föra/
Hans ord thes skal hiertat röra.

Sigfridus. I Swenske Mån så ock qwinner/
Thet Gudh bättre iagh förnimmer/
Vthi hela Sweriges Rijke/
Huilket icke haar sin lijke/
Mz folck aff stoor manhafftigheet/
Thet iagh nu seer och förra weet/
Wara ett Affguderij stort/
Jagh seer Gudhar aff stockar giort.
Så bedher iagh i Jesu nampn/
Betäncker edhart Siälagagn.
Gudh som vthi himmelen boor/
Ähr öffuer alla Gudhar stoor.

Han

Han är slätt ingalunda lijk/
Sådana dödha stockar slijk.
Som j dyrcke medh offrande/
Aff folck fåå och tilbidiande.
Han geer all ting lijff och anda/
Ihe som leffua allehanda.
Han haar skapat himmel och jord/
Och alle ting som äre giord.
Han har sått menniskian sin tijdh/
Til at leffua i werlden wijdh.
På thet at hon skal sökia Gudh/
Giöra bättring effter hans budh.
En dagh haar han ock satt före/
På hwilken han wil förgöre/
Ihen hela werldenes bygguing/
Thet bliffuer wäl een stoor rygning.
Alla menniskior då vpstå/
Skola ock in för Domen gå.
Domaren bliffuer Jesus Christ/
På hwilken wij sku troo förwist/
Ihen een gång för oss offrad är/
Och på sigh allas Synder bär.
Annat Offer Gudh ey kräffuer/
Vthan ett hiertа som bäffuer.
För Gudz wredhe / ther hoos wil troo
På Christum/ then thet gör får roo
I werlden här / på Domedagh/
Skal han wara Gudh til behagh/
Leffua hoos Gudh i himmels högd/
Til ewigh tijdh i ewigh frögd.
Så bättrer edher Swenske Män/
Dyrcka Affgudhar/ wänder gän.

Edher

Edher Konung medh alt sitt Hoff/
Ähr nu Christen / Gudhi skee loff.
Fatter och troon på Jesum Christ/
Alles wår Frelserman förwist.

Præco. Jagh vthropar Kungens befål/
Thet haffuer sigh så medh sin skäl.
Swenske sku efter thenna dagh/
Medh Affgudhomen ha fördragh/
Ingen skal Thor/Oden/Frigga/
The ther döddhe stockar liggia/
Drista sigh här efter dyrcka/
Eller Affguderij styrcka.
Hans Majestaet wil nu på stund/
Låta affbränna Odens Lund/
At ingen skal mera gå tijt/
Och til Oden sättia sin lijt.

Actus V. Scena IV.

Hägge och Rolle, Rustici.

Hägge. HWadh tyckte ehr granne om då tale/som dän gambla mannen han sa i jänse?

Rolle. Jo mägh tyckte hä wa rätt mustogt hå. Ja wil säija ja/hå geck megh så tå hierta / så ja begynte rä på gråta.

Hägge. Hä war inte vnder wij greto i jons. Jagh troor iagh gråter ännu/om iagh talar mehr där om.

Rolle. Hå geck megh hålast tå hierta/ då han sa wij sku een gång göra räkenskap huru wij leffua här i wälan.

Hägge. Mån han sa/om wij troo på Christus/ så sku wij få blij hoos Gudh til ewigh tijdh/ så loffuas ware Gudh.

Rolle. Mägh tycker thet är inte åth Thoor/ Oden

och Frigga. Hå är så gale hå / man ska så myckit offra them / och Folck wilia the ock ha til offer.

Hägge. Kungen ha rätt giordt wäl/som låt bränna vp Odens Lund i iåns. Aldrigh ska ia gå dijt meer och offra.

Rolle. Huru bära wij oss åth må dån lilla grå Gudhen/som går och stökar i huse/Sku wij inte meer sköta om honom? han plå liqwäl wara wälloghet han.

Hägge. Hå är fulle så/ men når han plå dragha ifrån / så är han omykit elack. Ja plå altijd köka gröt åten/ twå gångor i Wekon iagh / får han icke gröt / så blijr han sticken.

Rolle. Ja hwa troo hå skal wara för en hå?

Hägge. Aldrigh weet ia/ wij wele frågha dår effter. Ja haar en wällogh gröt hemma / dån wele wij gåå och åta op / kom blij min Gäst / wij wele narran dånna gången.

Rolle. Ja så mån/ ia går må för en gäst.

Actus V. Scena V.

Rex & Sigfridus.

Rex. Hra wari then högste Gudh/
Som migh har lärt känna sin budh/
Hans nampn skal iagh loffua altijdh/
At han haar warit migh så blijdh.
Thet är ock een stoor nådh förwist/
Mitt Folck wil troo på Jesum Christ.
Förringa är iagh sådhan nådh/
Herren är stoor i rådh och dådh.

Edher

Edher för migh tacka thernäst/
Kiäre Her Biscop aldramäst.
Som iagh aff Gudz nådh Konung är/
Och på mitt huffuud Cronan bär:
Så skal iagh ock wetta ehr tack/
För thetta ehrt stora omack.

Sigfrid. Alleen Gudz nådh haffuer driffuit
Thetta wärcket/ migh är giffuit
Nogh / at Gudz ordh haffuer framgång/
Fångit / uthan buller och bång.

Rex. Ehrt lijff haffuen j hafft ospart/
Bland oss Hedningar/ thet är klart.
Men Gudh skee loff thed haar wäl gådt/
Jagh haffuer thed ey kunnat spådt.
Edhart Säte begärar iagh/
I welen efter thenna dagh/
Haffua uthi Vbsala By/
Edher skal byggias Huus aff ny.
Rijkligh inkompst sku j haffua/
Jagh wil så medh edher lagha/
Som iagh wil haffua Gudz nådhe
Then migh och mitt folck aff wådhe
Til wåra Siålars Saligheet
Haffuer hulpit aff sijn mildheet.
Ehr Systersöner widh Schara/
Wil iagh gärna the sku wara.
Jagh wil ock så medh them lagha/
The sku intet på migh klagha.

Sigfrid. Jagh seer Gudh thet så haffua wil/
Så kan iagh ey neka ther til/
Gudz ord reen wiliom wij lära/
Hwar som wij i werlden åhra.

Her Erchiebisp i weten thedh/
Min kiäre Frökien är här medh/
Til hwilken min kiärleek optänd
Aff Gudz försyn åhr alleen wänd.
Hennes hierta haar iagh wunnit/
Migh medh all kärleek bebundit.
Nu tyckes migh wara rådhe/
At wij doch onge tu bådhe/
Kunna rätt komma tilsamman/
Medh hiertans lust/frögd och gamman.
Migh tyckes så wår Bröllops Fäst/
Kan medh pracht affgå aldrabäst/
Mådhan Folcket är församblat/
All sorg blijr til glädie wandlat.

Sigfrid. Nådigste Konung thet är wäl/
At j så gören/thedh haar skäl.

Rex. Kärleken ey drögsmåål lijdher
Ju längre som han förbijdher/
Ju meer warder han optänder/
Brinner ehwart man sigh wänder.
Therföre wil iagh i morgon/
Vthan någhon längre borgon/
At j Her Bisp sku wija migh/
Medh mijn hiertans Kiär tijdeligh.

Sigfrid. Thedh skal skee nådighe Konung/
Jagh kan thet neka ingalund.
Hwadh för hinder ehrs Majesteet/
Här til hafft haffuer/iagh wäl weet.
Gifftermål kunna tråkätt fram
Icke altijdh gå/ weet hwar man.
Jagh önskar ehrs nådh stoor lycka/
Jnbördes kärleek/godh tycka.

Gudh

Gudh gee ehrs Nådher saman boo/
Medh hiertans samdrächt i all roo.

Rex Beredher ehr tå ther uppå/

Sigfrid. Min Konung thet skal bliffua så.

Rex. Nu må iagh säija iagh är säl/
Herren Gudh haar giordt migh så wäl.
Ingen Konung i werlden stoor/
Kan lijknas medh migh/ thet iagh troor/
Här uthi att mitt folck så snart
Här fattat Christi troo medh fart.
Ty lijka som när wij blij waar
Solen uppå himmelen klaar/
Strax hennes Strijmor sigh sprijdha/
Offuer hela werlden wijdha:
Alså haar Gudz ordz klara skeen/
Strax uthwidgat sigh uthan meen
I hela mitt Rijke och Land/
Så wäl är migh gångit i hand/
Så är mijn sorg i glädie wändt/
Een stoor lycka är migh ock händt/
At Herren Gudh haar migh beskärdt
Een from Fröken/ som migh är wärdt.
Höghboren aff stämma och blodh/
Dygderijk i sinne och modh.
Hon är Gudhfruchtigh/ ställer sigh
Medh ord och tucht så höffueligh.
Hon är ther til så deijeligh/
Hoo kan doch hättre önska sigh?
Kalla mijn Fröken nu här uth/
At hon må höra mitt besluth.
Här uthe haffuer iagh lust gå/
At wij tillsamman tala må.

Rex. & Frökien.

Rex. Min hiertans roos och bäste frögd
Til eder är mitt hierta bögd.
Gudh skee loff thedh är nu så när/
Medh wårt Bröllop min hiertans kär.

Fröken. Min hiertans käre Herre godh/
Edher ähr iagh til sin och modh/
Thed skeer alt efter Gudz wilia/
Ingen ting kan oss äthskilia/
Ey Klaffare ey dieffuuls macht/
Kan vpryckia wår trooheetz pacht.
Hadhe iagh icke wettat trygdt/
Then trooheet som iagh haar påbygdt/
I thenna mödhosamma tijdh/
Min elskelighe Herre blijdh/
Länge sään ha iagh warit ödh/
Qwinnors art är at wara blödh.

Rex. Mitt hierta huru iagh ock så/
Haar låtit migh til sinnet gå/
Thet iagh medh edhart vmgänge/
Skulle här bijdha så länge.
Thet wil iagh nu förgäta bort/
Och hålla thet för en tijdh kort.

Fröken. Min Herre aff thetta ehrt taal/
Förgäter iagh alt förra qwaal.
Medh edher leffua och så dööd/
Önskar iagh i all lust och nöö.

Rex. Min Roos thed wij ha länge wändt/
Thed haar meer wår kärleek vptändt/
Jagh hoppas medh ehr leffua så/
At wij doch ändteligh bådhe twå/

Effter

Effter dödhen i Gudz Rijke/
Skola få leffua tillijke.
Mitt hierta fölier migh nu in/
Fröken. Jagh går medh kåre Herre min.
Præco. Nu åhre bådhe tilsamman/
Kungen och Fröken medh gamman/
Här är intet meer see idagh/
Thed är theras nådigh behagh/
Godha wilia och begära/
At the som församblad åra/
Nu vthi thenna Samqwämd stoor/
Först i morgon komma til Choor/
Ther som genom Kyrckiones band/
Som sedher är i Christne Land
Kungen och Fröken warda wijgd/
Medh Kungligh åhra vthan blygd.
Ther warder ock så Fröken krönt/
Och Sweriges Rijkes Drotning rönt.
När thedh som macht ligger på mäst/
Är altså öffuerstält ther näst/
Skole alla komma til Gäst/
På Kungens Slott i thenna Fäst/
Aff alle Ständer hwar och een/
Höghre och nedhre vthan meen.
Ther skal stå glädie vp i taak/
Sweriges Adel och Ridderskaap/
Prästmän/Kiöpmän/Bönder/ställer
Ehr in/ til Bröllop thet gäller.

Marschallus. Kökemåstaren och Kringfoot.

Marsc. Dräng hwar må Kökmåstaren är?
Kökem. Her Marschalck iagh är rätt nu här.
Marsc. Her Kiökmåstar beställer snart
Hwadh ehr bör/ så at thet haar art.
Kungen rätt nu vthropa lätt/
Han wil intedh skal tilgå slätt/
Medh sin Kunglighe Bröllops Fäst/
Ställer alt som j kunnen bäst.

Köke-mest. Hwadh migh bör thz skal iagh göra/
At iagh ey snubbor skal höra.
Marsc. At j så gören/ thet är gådt/
Jagh gåår från ehr/ty migh är brådt.

Köke-mest. Kringfoot tu pleghar wara wigh
At ränna tijt man sänder tigh/
Låt see/ löp nu i Köket in/
Och sägh thet är befalning min/
At the skumaten redha til/
Beställ thet: Jagh ock haffua wil/
At tu til Källarswännen gåår/
Sägh at han ey tilbaka ståår
Medh wijn och öl/ som ther nu fins/
Bedh skaffa fram. Låt see tu mins.

Kring-foot. Ja min Junckar/ then handel heel/
Skal iagh beställa vthan feel.
Och löper nu åstadh medh hast/
Ey skal migh någhon hålla fast.
I godhe Män som här kring stå/
Här är intet meer see vppå/
I morgon/ som förra är sagdt/
Ställer ehr in alle medh macht.

Epilogus.

Wälborne Herrar/och wälachtad Mån/
Fruger och Jungfrwr och hwar unger-
(suån.
Senest iagh nu uthi wår leek framgår
Tackar allom såsom iagh måst förmår/
För then benägenheet oss åhr betedt
At j haffuen gunstligh på wårt Speel sedt.
Ther vthaff wij alla merkia och see
I hwad gråseligie mörker och wee/
Wnder Hedendomen monde fambla
Wåra Förfäder fordom the gambla/
Haffuom therföre orsaak tacka Gudh
Som til oss haffuer sånd sin ord och Budh.
Wij haffuom och så här aff betrachta
Och hwilken stoor Gudz nådh thet åhr achta:
När som Gudh sådan öffuerheet giffuer
Then Gudz åhra medh nytelsan driffuer/
Then ther främiar thet gemena bästa
Hos sina vndersåter och näste.
Huru som wår nådige Konung klår/
För Gudz åhra och gement bästa bår
Vmsorg / allasamman nogsamt weeta
Ey behöffuom wij ther efter leeta.
Allenast thet Hans Majesteet har giordt
Är nogh / och warder j all Wärlden spordt.
Medh Academien j Vbsala
Huad giordt åhr wil iagh nu inthet tala.

Academien medh sin Lemmar all
Gläder sigh Högeligh j thetta fall/
Och åhr aff hiertat bered vehsprijda
Hans Mayestetz Höge Loff så wijda.
Wij önskom nu j thenna Bröllops Fäst
Alla hwar för sigh som wij kunne mäst/
Wår nädige Konung och Drotning godh
Gudh wälsignelse aff Hierta och modh.
Gudh theras Majestteter tilsamman
Låte leffua medh glädie och gamman.
Gudh låte them leffua j många åhr
Til thes the båda tuå kämba grå hår.
Gudh giffue them arffuingar och bloma/
Sigh och Fäderneslandet til froma.
Jagh går nu in haffuer alla stoor tack/
Som hörde haffuen uppå thetta wårt snack.
Edher gunst och behagh wij begäre
Bettee hwar och een igän all åre.

Per-

Personæ Comœdiæ.

PRologus. war Haquinus Laurentij Skytte.
Olaus Skotkonung. Petrus Magni Agri-
(villius.
Legatus. Ionas Bergius Sudermanus.
Smorotz. Zacharias Ionæ Smolandus
Stältfoot. Ericus Erici. Gestrinius.
Suputh. Petrus Iohannis Ölandus.
Dygdekiär Iohannes Simonis Ostrog.
Male conscius. Ionas Arvidi Smolandꝰ.
Roskil { Satellites. Christophorus Skilling.
Rane { Iacobus Balzari. Wallerius
Thore Gudh. Laurentius Benedicti Falander
Oden. Andreas Andreæ Printzius. Vestrog.
Frigga. Olaus Israelis. Akrelius Vplandensis.
Mater Sponsæ. Laurentius Petri Kruse. Hol-
(mensis
Sponsa Filia. Iacobus Petri Grönebergh Holm.
Sponsus. Laurentius Nicolai Chesneco-
(pherus.
Grijmel { Sacerdotes ethnici Bergerus Olai. Ostrog.
Fase { Ericus Andreæ Roslag.
Milredus Rex Angliæ Petrus Petri Hunterus.
Sigfridus Archiep. Eborac. Laurentius Tij-
(pæus. Ostrog.
Vinamannus | Sigfridi nepotes Petrꝰ Laurentij Kop.
Vnamannus | Israel Starbecchiꝰ. Smol.
Sunamannꝰ | Laurentius Lovius.

Pr.

Præfectus. Sueno Laurentij Koping.
Frökien Olaus Iohannis Orebroensis
Præco Petrus Magni Luculander Ostrog.
Marschalli { Iohannes Iohannis Pryss.
Isacus Bröms.

Hoffiunkarna woro monga the her inthet nämpnas och andra sominthet taladhe.
Epilog9, Iohannes Hartmannus Holmensis.
Hägge { Rustici Iohannes Iohannis. Säbijensis
Rolle { Petrus Iohanuis Roslag.

Laruatores woro.
Franciscus Olai
Iohannes Laurentij Ostrog.
Laurentius Asmundi Puth.
Petrus Arvidi Vestrogothus.

Tryckt j Vbsala aff Eskel Matzon. 1620.